

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

HET VANDISSELHUIS

thriller in twee bedrijven

door

Peter Kremel

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2010

Nr.3048

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJFTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *HET VANDISSELHUIS* op te voeren moet de naam van auteur *PETER KREMEL* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2010/220/024
ISBN 978-90-385-11146

© 2010 Toneelfonds J. Janssens/Peter Kremel
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(8 dames – 7 heren)

DANNY PIETERS : Inspecteur bij de Federale Politie afdeling Moordzaken.

SAM VAN ROOSBROEK : Assistent van Danny, rond de 30 jaar.

PATTY TIMMER : Assistent van Danny. Jonger dan 30 jaar.

INGIRD VERSCHUEREN : Hoofd van het Vandisselhuis. Rond 50 jaar.

ANETTE ROSSEL : Hoofdtherapeute tussen 45 en 50 jaar.

INGE BROECKAERT : Part time poetsvrouw Vandisselhuis

MARIA VANDEPLAS : Voormalig conciërge van het Vandisselhuis. Tussen 55- 60 jaar.

GEERT ASSELMAN : Therapeut 1, rond 45 jaar.

GUY VERHAEGEN : Therapeut 2 rond 40 jaar.

GEORGES PORTE : Psychiatrisch patiënt 1- rond 50 jaar oud.

JOHNNY VAN DOREN : Psychiatrisch patiënt 2- rond 30 jaar oud.

SANDRA COOLS : Psychiatrisch patiënt 3- rond 30 jaar oud.

NICO CAERS : Psychiatrisch patiënt 4- rond 35 jaar oud.

MARTA DE SMET : Psychiatrisch patiënt 5- rond 50 jaar oud.

DIANE MELDERS : Politieagente. Kleine bijrol.

BELANGRIJK:

In het tweede bedrijf worden de vijf patiënten ondervraagd. Het zijn speciale figuren met eigen karaktertrekken. Voor het publiek dient duidelijk gesteld te worden dat het zieke mensen met een psychische handicap en onvoorspelbare reacties zijn maar beslist geen karikaturen of clowns.

DECOR

Eerste bedrijf : Het kantoor van Danny Pieters. Hierin staan drie bureaus met computers (laptops) en telefoons. Op een prikbord hangen foto's van een slachtoffer en wat krantenknipsels. De achtergrond kan witte doek zijn makkelijk voor projecties en scène 11 (indien projectie). Enkel inkomdeur links en rechts.

Tweede bedrijf : Het salon van het Vandisselhuis. Hierin staat een klein salon, bureau met 3 stoelen, verdere aankleding door de regisseur te bepalen. Er zijn drie deuren/doeken waarvan één in het midden, één rechts en één links op het podium. De rechtse deur vanuit zaal gezien leidt naar een apart, niet zichtbaar bureau. De andere zijn inkomdeuren.

SUGGESTIES

De voorgestelde projecties tussen de scènes kunnen zonder probleem worden weggelaten. Het filmpje aan het einde van het eerste bedrijf wordt dan gewoon in het decor van het tweede bedrijf – als aanvang van dit bedrijf- life gespeeld.

KORTE INHOUD

Het Vandisselhuis is een ontmoetingsplaats voor psychiatrische patiënten. Een huis waar zij zich kunnen ontspannen en met gelijkgezinden kunnen praten en spelletjes spelen. Op een avond wordt op gruwelijke wijze één van de therapeuten vermoord. Enkele dagen later wordt een tweede therapeut op quasi dezelfde manier van het leven beroofd. Inspecteur Danny Pieters van de afdeling moordzaken krijgt het dossier toegewezen. Hij zal samen met Sam en Patty zijn assistenten moeten trachten de dader(s) te ontmaskeren. Zowel Danny, Sam als Patty zijn politieagenten in burger.

Het Vandisselhuis, speelt zich het eerste bedrijf af in het kantoor van inspecteur Pieters. Het tweede bedrijf in het salon van het Vandisselhuis. Alle personages en het verhaal zijn fictie. Het Van Disselhuis als instelling en achtergrond van dit verhaal bestond echt.

EERSTE BEDRIJF

SCÈNE 1 : DANNY, SAM, PATTY.

(Danny ligt op zijn bureau met zijn hoofd op zijn armen te slapen, nog wat inpakpapier van een hamburger, een lege zak van McDonalds en lege plastic koffiebekers staan op zijn kantoor tussen een heleboel dossiers en papieren. De telefoon gaat en blijft een tijdje bellen voor hij hem half slapend opneemt.)

DANNY : H..hallo...Wie? *(geeuwt)* Dag schat. Waar ik ben ? *(Kijkt rond.)* Op kantoor.
.. Ik moet hier in slaap gevallen zijn. Hoe laat is het?.... Verdomme al zo laat?
Ja, ik weet dat je mij de laatste dagen weinig hebt gezien. ... Ik ben met die zaak van het Vandisselhuis bezig.... Ja ik probeer vanavond niet te laat naar huis te komen..... Ja schat....

PATTY : *(Komt binnen.)* Morgen chef. *(Hangt jas weg.)*

DANNY : *(wuijt.)* Ja.. schat ik weet dat je het er moeilijk mee hebt.....Ik doe mijn best. Nee je moet geen eten voorzien.....Ja, oké, Ik moet nu verder doen.
Patty is net binnen gekomen en we hebben nog heel wat werk voor de boeg. ...
Ja tot straks. ... Kusjes. *(Telefoon neer.)* Pfft.

PATTY : En chef? Vrouwke niet content?

DANNY : Werken bij moordzaken en getrouwd zijn gaat blijkbaar moeilijk samen
Patty.

PATTY : Daarom ben ik nog niet getrouwd. Ik moet eerst mijn vriend gewoon maken
aan de wel erg glijdende werkuren van onze afdeling.

DANNY : Mijn vrouw en kinderen geraken er nooit aan gewoon. Weet je, ik kan ze
geen ongelijk geven. Voor hen is het ook niet makkelijk als je nooit weet
wanneer papa zijn hoofd nog eens binnen steekt.

PATTY : Tsja, het is niet makkelijk om de gulden middenweg te vinden. Is Sam al
binnen?

DANNY : Nee, die zit nog in het Vandisselhuis.

PATTY : Het Vandisselhuis? Weer?

DANNY : Jij bent blijkbaar nog niet op de hoogte!

PATTY : Van wat?

DANNY : Tweede moord in het Vandisselhuis.

PATTY : Tweede? En....

(Sam verschijnt in deuropening. Is met iemand aan het praten in de gang.)

SAM : Wacht u hier even mevrouw, we komen u dadelijk halen. Ja daar, op die stoel.

(komt binnen) Morgen allebei.

PATTY : Morgen.

DANNY : En? Heb je nog nieuws in verband met de moord van gisteravond?

SAM : Ik ben net bij het lab langs geweest. Aangezien de tijd tamelijk kort was hebben ze nog niet veel kunnen onderzoeken. Waar ze wel zeker van zijn is dat er geen vingerafdrukken noch DNA sporen op de bijl te vinden waren. Ofwel droeg de dader handschoenen of hij heeft de sporen uitgewist.

PATTY : Bijl?...

DANNY : En rond het slachtoffer?

SAM : Dat zijn ze nog aan het onderzoeken. Alle mogelijke sporen zijn gisteravond nog naar het lab gebracht en ik verwacht vandaag of ten laatste morgen uitsluitsel.

PATTY : Excuseer dat ik jullie stoer heren, maar zouden jullie mij alstublieft even kunnen biefen?

DANNY : Ah natuurlijk, sorry Pat. Gisteravond is een tweede verpleger van het Vandisselhuis vermoord.

SAM : Op een even gruwelijke manier als de eerste. Niet direct een gezicht waar je vrolijk van wordt.

PATTY : Vertel!

SAM : Je hebt toch al geeten hoop ik?

PATTY : Is het nog erger dan bij de vorige moord?

DANNY : Laat ons even samenvatten. Vorige week donderdagavond om 20.14 h vindt een poetsvrouw het lijk van de verpleger Jan Campers in de kleedkamer van de gemeenschappelijke douches van het Vandisselhuis. In die douches is de laatste gebruiker rond 16.45 h vertrokken. De moord moet dus tussen 17.00 h

en 20.14 h zijn gebeurd. Jan Campers is neergeslagen en de keel overgesneden. De dader heeft de broek van het slachtoffer uitgetrokken en het geslachtsdeel met een scherp voorwerp verwijderd

SAM : Het labo heeft bevestigd dat het een mes was...

DANNY : Juist. Het feit dat de dader nadien de hele troep in de mond van het slachtoffer heeft gestoken maakt het er niet leuker op. De dader heeft noch DNA sporen noch het moordwapen achter gelaten. Gisteren Sam...

SAM : Gisteravond om 18.05 h vindt één van de medewerkers in de keuken van de cafetaria toevallig het lijk van Karel Vervekken. Verpleger en eveneens op beestachtige wijze vermoord. Eerst neergeslagen met een groot voorwerp en dan de keel overgesneden.

PATTY : Verdorie zeg!

SAM : Ik zou zeggen dat de moord tussen 17.00 h en 18.05 h moet zijn gebeurd. Voor 16.45 h lopen er in de cafetaria en de keuken nog patiënten en verplegers.

DANNY : De keuken is een afgesloten geheel zonder ramen. Van buiten uit kan niemand iets gezien hebben en na 17.00 h wordt ze niet meer gebruikt. De dader had dus vrij spel.

SAM : Bij Karel Vervekken werd niet zijn geslachtsdeel maar wel zijn twee handen met een hakbijl van het lichaam verwijderd.

PATTY : Nu zijn handen, jongens toch, hoe ziek!

DANNY : De bijl hebben we teruggevonden naast zijn lichaam, van het andere moordwapen of wapens is geen spoor.

SAM : Op de bijl stonden geen afdrucken. Ofwel droeg de dader handschoenen of hij heeft de bijl schoongeveegd.

DANNY : De broek van het tweede slachtoffer was eveneens uitgetrokken en de afgehakte handen lagen kruiselings op zijn geslachtsdeel. Dat laatste hing dit keer nog wel op zijn oorspronkelijke plaats.

PATTY : Alstublieft zeg!

SAM : Twee moorden in minder dan één week op verplegers van dezelfde psychiatrische instelling. Toeval of niet?

DANNY : Ik geloof niet in toeval Sam. Moorden doe je niet zomaar of het moet in een bui van geestelijke ontsporing zijn. Eén moord kan je nog als toeval zien maar

twee in dezelfde kleine omgeving ruikt meer naar voorbedachtheid.

PATTY : Wie doet nu zoiets?

DANNY : Wel Patty als we dat weten hebben we de zaak opgelost. Maar op dit ogenblik staan we nergens.

SAM : Het kan alle richtingen uit. Een ontevreden patiënt, een haatdragende collega, een carrièrejager, familie, een gek....

DANNY : Gestoord is hij of zij sowieso anders ga je niet zo tekeer.

SAM : Denk je dan dat het één van de patiënten is geweest?

DANNY : Ik denk niks. Het is één van de pistes die we moeten volgen. Het zou ook kunnen dat men ons in die richting wil sturen om andere zaken te verdoezelen.

PATTY : Wat bedoel je?

DANNY : Het Vandisselhuis is een ontmoetingsplaats voor psychiatrische patiënten. Elke dag komen er meer dan honderd zieken om zich te amuseren, met elkaar te praten en spelletjes te spelen. Er zijn om en bij de dertig verplegers constant in de weer. Wanneer je iemand wil vermoorden kan je het best daar doen en zo gek mogelijk zodat de verdenking direct op één van de zieken zou worden gelegd.

PATTY : Dus je denkt niet dat het een patiënt is geweest?

DANNY : Nogmaals Patty, ik denk niks. We zullen met de weinige gegevens die we hebben moeten trachten uit te pluizen wie er baat bij heeft om die twee verplegers naar de andere wereld te helpen of wie zo gestoord is om dit te doen.

SAM : 't Zal niet simpel worden. Waar beginnen we chef?

DANNY : Aangezien we een patroon kunnen terugvinden in de manier van moorden denk ik dat we van een seriemoordenaar kunnen spreken. Ik wil terug beginnen bij het begin. We hebben vorige week in verband met de eerste moord het hoofd van het Vandisselhuis gesproken..

PATTY : Ingrid Verschuren?

DANNY : ... Ja die en die hoofdverpleegster..

PATTY : Anette Rossel!

DANNY : Klopt, ik wil die twee hier vandaag terug op mijn kantoor voor een meer diepgaand verhoor. Ik wil meer achtergrondinformatie over die twee

vermoorde verplegers en over een eventueel motief. Patty neem jij de verslagen nog eens door van de vaststellingen en het medisch rapport. Kijk vooral naar de details want die zijn in deze zaak belangrijk.

PATTY : Oké chef.

DANNY : Sam, jij gaat terug naar het Vandisselhuis en kijkt na wie de laatste dagen veel in contact is geweest met de slachtoffers en of er iemand iets speciaals is opgevallen.

SAM : Ik vertrek meteen.

DANNY : Oh ja, en Patty, bel regelmatig naar het lab in verband met de resultaten van het onderzoek op de bijl en de DNA sporen op het lichaam. Zit die mannen maar wat aan hun vel.

PATTY : Oké chef.

SAM : Ik ga die bijl terug oppikken en neem ze mee naar het Vandisselhuis. Misschien herkent iemand ze en kunnen we meer te weten komen over de herkomst ervan.

DANNY : Goed idee Sam, ik veronderstel dat het forensisch onderzoek op de bijl is beëindigd. Komaan aan het werk.

SCÈNE 2 : SAM, DANNY, PATTY, INGE.

(Sam gaat buiten en komt direct terug binnen met de wachtende Inge Broeckaert.)

SAM : Chef, sorry, deze mevrouw was ik helemaal vergeten. Ze wou u spreken. Ik laat jullie. *(af.)*

DANNY : Mevrouw, goede morgen.

INGE : Bent u de inspecteur die zich met de moorden in het Vandisselhuis bezig houdt?

DANNY : Dat klopt. Zet u. Waarmee kan ik u van dienst zijn?

INGE : Mijn naam is Inge Broeckaert en ik werk part time in het Vandisselhuis.

DANNY : Als verpleegster?

INGE : Nee, ik kuis er.

DANNY : Ik luister.

INGE : Eén van mijn collega's heeft vorige week Jan Campers gevonden. Ze was er

danig door van de kaart. En gisteravond weerKarel ...deze keer..

DANNY : Gaat u verder.

INGE : Goh, ik weet niet of ik er goed aan gedaan heb om naar hier te komen, misschien is het niets maar....

PATTY : Alles wat ons kan helpen om de zaak op te lossen, zelfs het kleinste detail, kan nuttig zijn.

INGE : Eh, wel, ik weet niet of het belangrijk is maar de dag na de moord op Jan Campers was ik aan het werk in het kantoor naast dat van de directrice. Ze was hevig ruzie aan het maken.

SAM : Een ruzie zegt u? Met wie?

INGE : Dat weet ik niet. Ik hoorde duidelijk de stem van de mevrouw Verschuren en die van een man. Ik heb zijn gezicht niet gezien en zijn stem niet herkend.

DANNY : Waarover ging de ruzie?

INGE : Ik heb niet alles verstaan maar ik heb de directrice wel duidelijk horen zeggen dat het de eerste en misschien niet de laatste zou zijn maar dat hij, hoe dan ook, zijn mond moest houden. Wanneer iedereen het potje gedekt zou houden, zou er geen haan naar kraaien en het probleem zichzelf oplossen.

DANNY : Over welk probleem had ze het?

INGE : Dat heb ik niet gehoord. Ik vond het wel zeer eigenaardig dat de directrice die normaal de kalmte zelf is, nu erg over haar toeren klonk. Ik kreeg er zelf schrik van en ben in een ander kantoor gaan kuisen. Meer weet ik niet en ik weet ook niet of het iets met de moord te maken heeft.

DANNY : (*Staat recht*) Mevrouw Broeckaert, hartelijk dank, we zullen uw getuigenis zeker in ons dossier opnemen. Ik veronderstel dat men beneden aan de balie uw gegevens reeds heeft genoteerd.

INGE : Ja.

DANNY : Fijn, bedankt om tot hier te komen.

PATTY : Langs hier mevrouw Broeckaert.

INGE : Dank u. (*af.*)

PATTY : Wie zou die onbekende man zijn geweest?

DANNY : Weet ik niet. In ieder geval gebeuren er in het Vandisselhuis zaken die het daglicht schuwen. Tijd om een tandje bij te steken.

PATTY : Ik laat de dames Verschuren en Rossel komen en bel het lab op.

DANNY : Oké. Ik ga ondertussen verslag uitbrengen bij de commissaris. Ik vermoed dat hij met twee moorden op rij de nodige vragen klaar zal hebben.

(Patty neemt de dossiers, gaat achter haar bureau zitten en neemt de telefoon. Danny gaat via een andere 'deur' naar de Commissaris.)

(Fade out. Eventueel projectie van Sam die in gesprek is in het lab en de bijl krijgt aangereikt en vertrekt. Danny die buiten komt bij de commissaris en terug naar zijn bureau gaat.)

SCÈNE 3 : DANNY, PATTY, INGRID.

(Danny en Patty zitten aan hun bureau. Patty bekijkt dossiers, Danny is met de computer bezig. De telefoon rinkelt.)

PATTY : Met Patty. Ah zijn ze aangekomen? Momentje Diane. Chef...!

DANNY : Ja.

PATTY : Ingrid Verschuren en Anette Rossel zijn er. Zal ik ze naar boven laten komen?

DANNY : Eerst mevrouw Verschuren. Ik wil ze apart spreken.

PATTY : Oké.... Hallo Diane, stuur mevrouw Verschuren maar door en laat mevrouw Rossel even in de wachtzaal zitten alstublieft. Bedankt. Ze is onderweg.

(Er wordt aan de deur geklopt. Mevrouw Verschuren komt binnen. Zij is een fiere zelfzekere maar ook dominante vrouw.)

Binnen!

DANNY : Mevrouw Verschuren, bedankt dat u zo snel bent gekomen. Zet u.

INGRID : Dank u.

DANNY : Mevrouw Verschuren, ik besef dat na twee moorden op korte tijd dit een moeilijk moment voor u is maar u begrijpt dat we, om erger te vermijden, zo snel mogelijk de dader moeten vatten.

INGRID : Wat bedoelt u met ‘om erger te vermijden’ inspecteur?

DANNY : Wel, het is reeds de tweede moord op korte termijn in het Vandisselhuis. Tweemaal werd een verpleger op bijna dezelfde manier om het leven gebracht. In onze termen kunnen we dan spreken van een ‘patroon’. Wij vrezen dan ook dat het misschien niet bij deze twee personen zal blijven.

INGRID : Bedoelt u dat er nog slachtoffers gaan vallen?

DANNY : Verbaast u dat?

INGRID : Ja natuurlijk, wat een vraag!

DANNY : Bon. Mevrouw Verschuren wie was Karel Vervecken?

INGRID : Karel was net als Jan ...

DANNY : U bedoelt Jan Campers, het eerste slachtoffer..

INGRID : Inderdaad, Karel was net als Jan reeds meer dan vijftien jaar in dienst. Hij was sinds vijf jaar gescheiden en heeft een dochter Miranda. Die moet nu twintig zijn denk ik. Karel werkte hard en werd door de patiënten erg gewaardeerd.

DANNY : Wat voor werk deed hij als verpleger?

INGRID : Ik wil u vooreerst nog zeggen dat wij onze medewerkers geen verplegers maar therapeuten noemen. Wij verplegen niemand. Wij zorgen voor het herwinnen van het geestelijke evenwicht bij onze patiënten.

DANNY : Excuseer. Wat voor werk deed hij als therapeut?

INGRID : Karel stond in voor de animatie.

DANNY : Een verpl.. excuseer een therapeut die instaat voor de animatie?

INGRID : Ons huis is een dagverblijf voor geestesgestoorden, niet voor fysieke maar mentale zieken, mensen die een geestelijke tekortkoming hebben. Wij trachten hen door onze activiteiten sociale vaardigheden aan te leren waardoor ze kunnen gereïntegreerd worden in de maatschappij. Er wordt dan ook door de patiënten regelmatig van onze faciliteiten gebruik gemaakt om contacten met gelijkgezinden te hebben. Animatie is één van de kernactiviteiten binnen onze groep. De zieken worden bezig gehouden. Zij kaarten, doen gezelschapspellen, er is een leeshoek, cafetaria, tv hoek, biljarttafels en allerlei andere mogelijkheden tot amusement en sport. Ook worden er regelmatig speciale activiteiten georganiseerd.

DANNY : Zoals?

INGRID : Dansnamiddagen, verjaardagsparty's, kortom wat andere normale mensen doen trachten wij ook te organiseren. Karel was het hoofd van de animatieploeg.

DANNY : Het is een dagverblijf?

INGRID : Ja, onze patiënten komen vrijwillig naar onze instelling of worden door één van onze bussen opgehaald. Er is geen verplichting. Tussen negen en half vijf kunnen zij bij ons terecht. Daarna gaan zij terug naar hun thuis of naar de kliniek.

DANNY : Wie kan er allemaal bij jullie terecht?

INGRID : Alle zieken die door de psychiatrische kliniek als patiënt worden erkend, kunnen bij ons terecht.

DANNY : Om een heel duidelijk beeld te kunnen scheppen mevrouw Verschuren, het Vandisselhuis is verbonden aan de Psychiatrische Kliniek of zie ik dat verkeerd?

INGRID : Wij behoren tot dezelfde gemeenschap maar zijn een aparte vzw met apart statuut, werking en fondsen. Het Vandisselhuis staat zoals u weet ook niet op hetzelfde terrein als de kliniek.

DANNY : Om even terug te komen op de heer Vervekken. Is er iets dat u de laatste dagen aan hem is opgevallen?

INGRID : Hoe bedoelt u?

DANNY : Gedroeg hij zich anders? Waren er zaken waar hij met u over gesproken heeft die anders waren dan anders?

INGRID : Niet bij mijn weten. Karel organiseerde zijn werk zelf. Ik hoefde hem niet te controleren. We kennen elkaar al zo lang. Ik had het volste vertrouwen in hem.

DANNY : Was er volgens u iemand die zowel de heer Campers als Vervekken kwaad wou doen?

INGRID : Ik heb er geen flauw idee van. Beiden waren jaren goede werkkrachten. Bij mijn weten hebben zij nooit iemand tegen zich in het harnas gejaagd.

DANNY : Mevrouw Verschuren waar was u gisteren tussen 16.30 h en 18.05 h ?

INGRID : Ik was de hele namiddag buitenhuis. We hadden een vergadering in Antwerpen en die duurde tot vijf uur. Daarna ben ik rechtstreeks naar huis

gereden. Men heeft mij thuis het nieuws van de moord op Karel medegedeeld.

DANNY : En is er iemand die kan bevestigen dat u gisteravond vanaf laat ons zeggen 17.30 h thuis was?

INGRID : Neen, in ben ongehuwd en heb geen inwonende familieleden. Maar ik heb zeker niets met die moorden te maken, laat dat duidelijk zijn.

DANNY : Procedure mevrouw Verschuren, wij volgen de geijkte procedure. Goed, we zullen het voorlopig hierbij laten. Bedankt voor uw komst en mocht er u toch een detail te binnen schieten, u heeft mijn telefoonnummer.

INGRID : Zal ik zeker doen inspecteur mag ik nu...?

DANNY : Ja natuurlijk, tot ziens en we houden contact.

INGRID : Tot ziens inspecteur, mevrouw.

DANNY : Oh, mevrouw Verschuren, voor u vertrekt nog één klein vraagje.

INGRID : Inspecteur?

DANNY : Zijn er bij uw weten, binnen uw team ooit zaken gebeurd die het daglicht schuwen?

INGRID : Hoe bedoelt u?

DANNY : Wel, potjes die gedekt moeten blijven of anders zouden kunnen stinken?

INGRID : Ik vind dit een zeer eigenaardige vraag, ik weet helemaal niet waar u het over heeft, mag ik nu...?

DANNY : Ja, natuurlijk.

INGRID : Goedendag samen.

PATTY : Goedendag mevrouw Verschuren.

(Ingrid gaat de deur uit.)

DANNY : Pat, bel jij Diane dat zij mevrouw dinges eh....

PATTY : Rossel!

DANNY :Ja Rossel kan sturen.

PATTY : Oké, Diane, stuur je mevrouw Rossel door? Bedankt. Ze komt eraan.

DANNY : Goed zo. *(Tokkelt op het klavier van zijn computer.)*

SCÈNE 4 : DANNY, PATTY, ANETTE

(Er wordt aan de deur geklopt. Anette Rossel komt binnen. Zij heeft ook dat dominante maar minder dan Ingrid. Zij is iets zenuwachtiger maar toch zeker van haar stuk.)

PATTY : *(Doet de deur open.)* Komt u binnen mevrouw Rossel.

ANETTE : *(Kordaat.)* Dank u.

PATTY : Zet u mevrouw Rossel.

(Anette wil aan bureau Patty gaan zitten.)

Aan het bureau van de inspecteur, alstublieft.

ANETTE : Ah! Ja, dank u.

DANNY : Mevrouw Rossel, de vorige keer hebben we elkaar gesproken in het Vandisselhuis.

ANETTE : Dat klopt.

DANNY : Deze nieuwe moord op één van uw collega's moet een klap zijn voor u?

ANETTE : Karel was meer dan een collega inspecteur. Door de vele jaren van samenwerking waren wij één familie geworden.

DANNY : Dat begrijp ik. Was dat ook zo voor de heer Campers?

ANETTE : Voor allen die in het Vandisselhuis werken. Wij zijn een zeer hechte groep die elkaar perfect aanvult. De schok is enorm.

DANNY : U gaat mij toch niet vertellen dat er in al die jaren soms geen wrijvingen zijn geweest?

ANETTE : Het gebeurde wel eens dat er een misverstand ontstond. Dat werd echter altijd onmiddellijk opgelost.

DANNY : Opgelost?

ANETTE : Wij hadden weinig geheimen voor elkaar en als er al eens wrijvingen waren dan werden die in groep besproken en opgelost.

DANNY : Een soort groepstherapie dus?

ANETTE : Als u dat zo wil noemen.

DANNY : En was dat regelmatig?

ANETTE : Wat?

DANNY : Die groepstherapieën.

ANETTE : Wij komen met de hoofden van de verschillende afdelingen elke week één maal samen om de interne situatie te bespreken en als er iets speciaals is dan wordt er een uitzonderlijke vergadering bijeen geroepen waar alle therapeuten aanwezig zijn.

DANNY : Aangezien u blijkbaar een open relatie met uw verpl.. eh therapeuten heeft bent u ook op de hoogte van alle, hoe zullen we het noemen, probleempjes of spanningen binnen de groep?

ANETTE : Dat klopt.

DANNY : Is er volgens u iemand die Campers of Vervekken kwaad wou doen?

ANETTE : U bedoelt binnen de instelling?

DANNY : Binnen de instelling en misschien specifiek binnen uw team?

ANETTE : Nee, daar ben ik categoriek in. Niemand zou Jan of Karel kwaad willen doen.

DANNY : U heeft ook geen spanningen gevoeld binnen uw team die zouden kunnen leiden tot wat er is gebeurd?

ANETTE : Nee.

DANNY : En u heeft ook geen vermoeden wie de dader zou kunnen zijn?

ANETTE : Ik ken mijn groep en daar zitten geen sadistische moordenaars tussen.

DANNY : U lijkt wel erg zeker van uw stuk?

ANETTE : Ik denk niet dat de moordenaar bij de therapeuten moet worden gezocht.

DANNY : Waar moet ik dan wel zoeken ? Bij de patiënten, familie, kennissen?

ANETTE : Daar heb ik geen flauw idee van inspecteur. U moet weten dat wij dagelijks met geesteszieken omgaan en hoe erg wij ook ons best doen om in hun ziel te kunnen kijken dikwijls stoten wij op een muur. De ware persoonlijkheid komt soms op de meest onverwachte en pijnlijke momenten tevoorschijn. Voor mij kan het zowel een interne als een externe zijn geweest.

DANNY : Wat bedoelt u met interne of externe?

ANETTE : Internen zijn zieken die een chronische stoornis hebben en waar de kans op rehabilitatie miniem is. Externen zijn onstabiele zieken die kunnen genezen

maar evenzeer kunnen hervallen. Deze laatste groep zijn meestal mensen die aan depressies lijden en op onregelmatige basis beroep doen op de assistentie van onze instelling.

DANNY : Ik begrijp het. Dus, als ik mag concluderen: volgens u ziet u geen potentiële dader tussen de therapeuten. Maar u denkt dat het een interne of externe patiënt zou kunnen geweest zijn?

ANETTE : Ik heb enkel gezegd dat wij niet altijd diep genoeg in de ziel kunnen kijken om te weten wat de persoon in kwestie echt denkt of voelt. Ik kan dus niet zeggen of één van onze patiënten de dader is. Van de therapeuten ben ik zeker dat daar geen moordenaar tussen zit.

DANNY : Mevrouw Rossel, tot slot, waar was u gisteren tussen 16.30 h en 18.05 h ?

ANETTE : Ik was tot kwart voor zes op mijn kantoor en ben toen naar huis vertrokken.

DANNY : Heeft iemand u op kantoor gezien?

ANETTE : Ik heb tot ongeveer twintig na vijf een gesprek gehad met één van mijn werknemers en daarna heb ik niemand meer gesproken.

DANNY : Bent u in die periode in de keuken of de cafetaria geweest?

ANETTE : Nee.

DANNY : Ook niet voorbij gekomen toen u naar huis ging?

ANETTE : Wanneer ik mijn kantoor verlaat om naar huis te gaan, kom ik niet voorbij de cafetaria inspecteur.

DANNY : Mevrouw Rossel, er is toch iets dat mij bezig houdt. De meeste therapeuten zijn reeds jaren in dienst. Klopt dat?

ANETTE : Inderdaad.

DANNY : U zegt dat het een hechte groep is, een familie, die intern de problemen bespreekt en oplost?

ANETTE : Dat klopt.

DANNY : Wil dat dan ook zeggen dat u bepaalde 'problemen' binnen de muren van de instelling tracht te houden?

ANETTE : Wat insinueert u?

DANNY : Wel, of er in het verleden intern zaken zijn gebeurd waarvan het potje best bedekt blijft?

ANETTE : Wij zijn een therapeutische gemeenschap inspecteur, geen sekte. Wij hebben